PRACTIC

Draga mea pentru copii

NR. 4 / APRILIE 2009 / Preţ 1,5 lei

SPECIAL: poezii pentru cei mai mititei

Director fondator:
Mariana Brăescu

Se vinde doar împreună cu Draga mea de colorat!

Po
iep
şi alte

Povestea iepurașului

Maria cea mică este în culmea fericirii. Merge la bunica! Sunt sigură că-i înțelegeți bucuria... Sunt sigură că și voi vă bucurați să mergeți la bunici. Ca să înțelegeți și mai bine bucuria micuței școlărițe, am să vă mai spun că n-a mai ajuns pe la bunici de când a intrat în clasa întâi și acum sosește vacanța de Paște. Bunicii au casa lângă pădure, au o curte plină cu fel și fel de animale frumoase și cuminți, iar lângă casa cea mare și nouă a bunicilor este o casă pe care ea a numit-o cândva „casa cea cuminte plină cu povești", în care locuiește străbunica Maria cea mare cum îi spun în glumă nepoții ca să facă diferența între ea și fetița nerăbdătoare despre care eu tocmai vă povestesc. Și, Doamne, câte povești știe străbunica... Fetița crede că, dacă ar avea timp s-o asculte, ar asculta aici zile întregi sute de povești.

Bunica îi așteaptă în fața porții. Curtea râde cu flori de cireș și cu flori de primăvară. Străbunica stă pe prispa casei ei și o așteaptă pe cea mai micuță nepoată, nerăbdătoare să afle cum se descurcă în primul ei an de școală. Am uitat să vă spun că străbunica știe taina literelor și a cifrelor și a multor altor taine din școală, pentru că ea a fost învățătoarea satului o viață întreagă, așa cum este acum bunica.

Poveștile fetiței despre școală au înveselit-o și pe bunica, și pe străbunica, iar acum e rândul lor să răspundă la întrebarea ei de copil cuminte :

-Buni, crezi că o să mă găsească Iepurașul aici?

-Care Iepuraș, Maria? se preface străbunica a nu cunoaște povestea vietății ce aduce copiilor daruri de Paște.

-Cel cu daruri, străbunico! răspunde fetița puțin speriată că pe aici nu vine.

-Vrei să asculți o poveste? întreabă bunica.

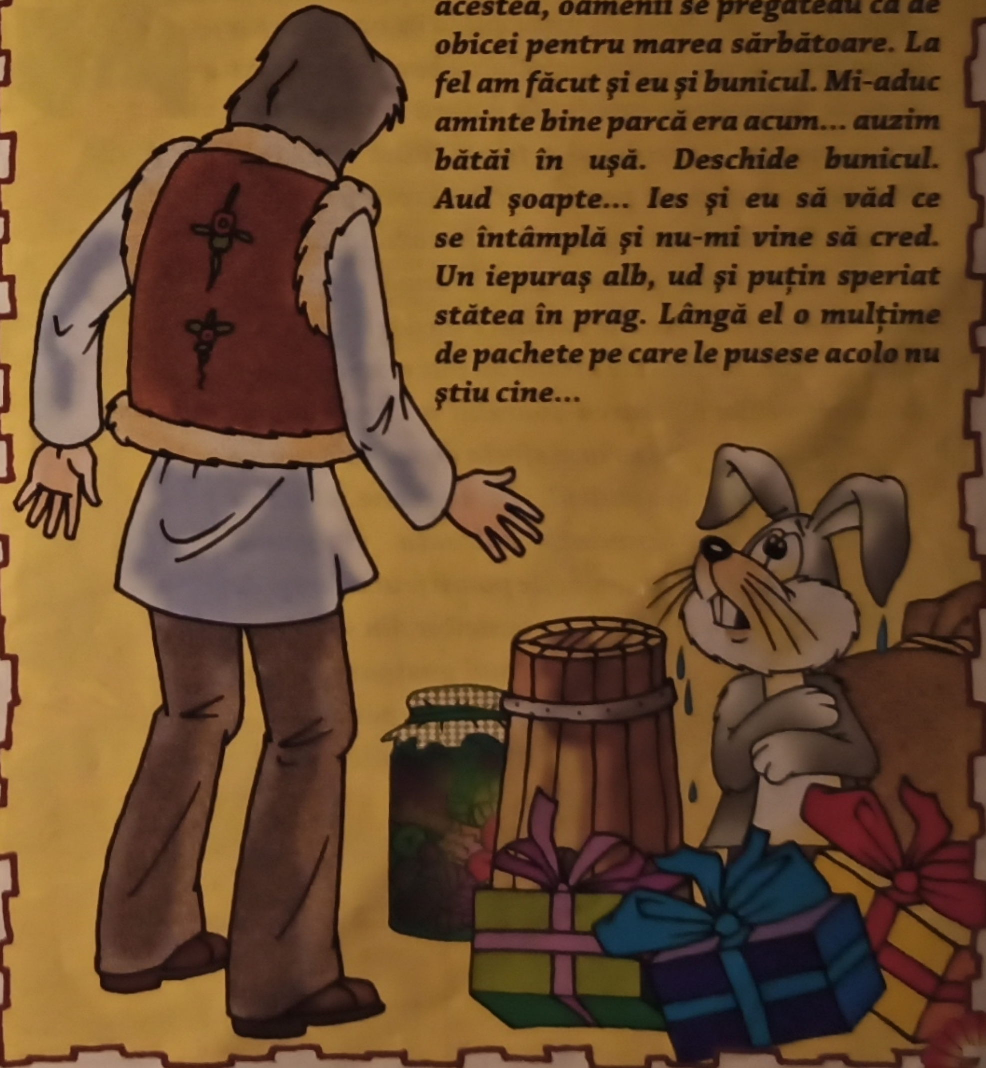
-Sigur! răspunde fata tot mai curioasă.

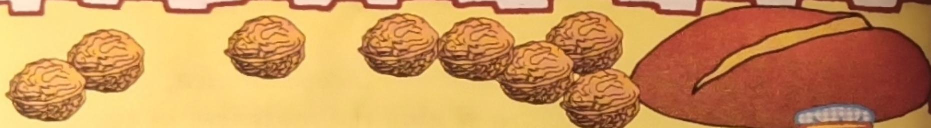
-Bunica este cel mai bun prieten al Iepurașului. Străbunica mi-a spus demult și mie povestea și de atunci am rămas prietena lui, chiar dacă nu l-am întâlnit niciodată.

- Cum așa? Abia aștept să ascult povestea.

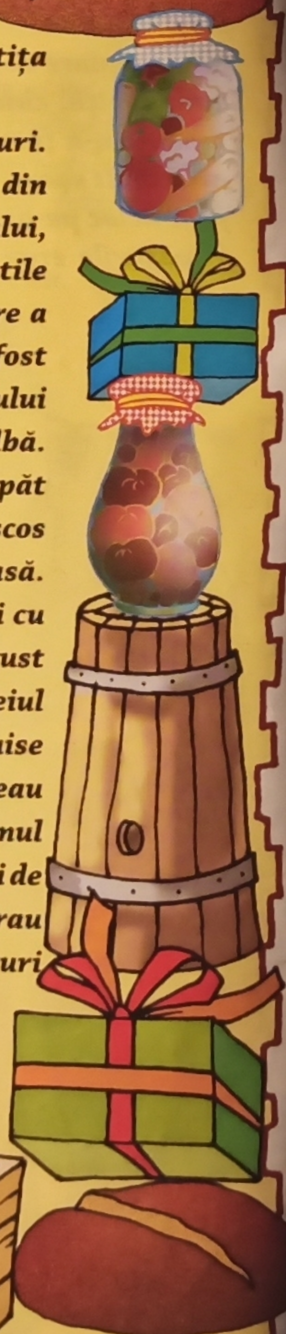
- A fost odată ca niciodată, începe bunica, pe vremea când eram eu foarte tânără și abia mă mutasem în căsuța de lângă pădure cu bunicul tău, o primăvară cu vreme rece, cu ploi, cu lapoviță, chiar cu ninsoare din când în când. Nici de Florii vremea n-a fost mai bună și nici Paștele nu părea să vină cu prea mult soare. Copiii stăteau mai mult prin case, nu se puteau juca deloc pe-afară. Copacilor le era parcă frică să înflorească și păsările erau mai tăcute decât în alte primăveri. Cu toate acestea, oamenii se pregăteau ca de obicei pentru marea sărbătoare. La fel am făcut și eu și bunicul. Mi-aduc aminte bine parcă era acum... auzim bătăi în ușă. Deschide bunicul. Aud șoapte... Ies și eu să văd ce se întâmplă și nu-mi vine să cred. Un iepuraș alb, ud și puțin speriat stătea în prag. Lângă el o mulțime de pachete pe care le pusese acolo nu știu cine...

-Şi erau daruri, bunico? nu se poate fetița opri să întrebe.

-Da, Maria, erau o mulțime de daruri. Daruri pe care cred eu că iepurașul acela mic din prag nu le mai putea pregăti, din cauza frigului, pentru copiii din sat. Din cărțile și din poveștile mele știam că spicul de grâu cules în vara care a trecut i-a dăruit boabele aurii, că boabele au fost duse de gospodarii satului la moară și apa râului a pus moara la treabă și a făcut făina cea albă. Văcuțele satului au pus în ulcică lapte proaspăt și bun. Tot din lapte gospodinele satului au scos untul, smântâna și au făcut brânză gustoasă. Nucii crescuți în livezile satului i-au dăruit nuci cu miez gustos. Harnicele albine au pus miere cu gust de soare și flori, floarea-soarelui a dăruit uleiul auriu și sfecla de zahăr dăruise zahărul. În borcane stăteau cuminți dulceața și gemul dăruite de pomii fructiferi și de hărnicia femeilor din sat. Erau acolo cele mai gustoase daruri ale curții, livezii, pădurii și chiar ale oamenilor și ale satului.

-Şi nu știa iepurașul cum să le împartă, așa-i bunico?

-Cred că nu, Maria, acel iepuraș era mic și înfrigurat și nu știu dacă mai putea vorbi sau povesti ceva.

Pe el l-a îngrijit bunicul, iar eu am chemat vecinele și fetele mai mari din sat și ne-am pus pe treabă. Am frământat cel mai frumos și gustos cozonac pe care l-am văzut eu în toată viața mea... am copt în cuptorul din curte toată noaptea. Am făcut și pască, am făcut și prăjituri. Apoi toți copiii satului au primit aceste daruri în ziua de Paște. Povestea cu iepurașul care a bătut la ușa noastră s-a răspândit în tot satul și toți copiii știau cine le-a trimis darurile. Unii spuneau fericiți că primeau pentru prima oară daruri... De atunci, din noaptea aceea de demult, e o cinste pentru fetele și pentru femeile din sat să fie prietenele Iepurașului și să pregătească daruri dulci din darurile acestor locuri pentru toți copiii din sat.

Așa am devenit eu prietena Iepurașului, spune bunica, așa am învățat să fac cei mai gustoși cozonaci și cele mai bune prăjituri. Îl ajutăm și noi cu ce putem în fiecare an pe harnicul Iepuraș, despre care ai întrebat tu mai devreme. Vrei să fii și tu o prietenă a lui ?

-Abia aștept. Vă puteți baza pe mine. Am să povestesc apoi tuturor prietenelor mele din oraș și am să le învăț și pe ele. O să le vorbesc și despre darurile câmpului, ale curții, ale livezii și ale satului. Așa or să înțeleagă de unde vine hrana noastră și că fiecare dintre noi poate fi prieten al Iepurașului. Putem dărui bucurie, vorbe bune, povești așa frumoase ca ale voastre, dragele mele bunică și străbunică.

Trimisă de **Elia David**, Constanța

E Paște iar!

Vremea caldă a sosit
Și grădina a-nverzit!
Floricele-ncep s-apară,
Iară păsările zboară
Și copiii ies afară,
Să se joace bucuroși,
Zburdalnici și sănătoși.
Iepurașul va veni
Să le-aducă jucării.
Paștele sărbătorim
Și cu toții ne iubim,
Că în toi de primăvară
Domnul Iisus ne-nvață
Să fim buni și drepți în viață.

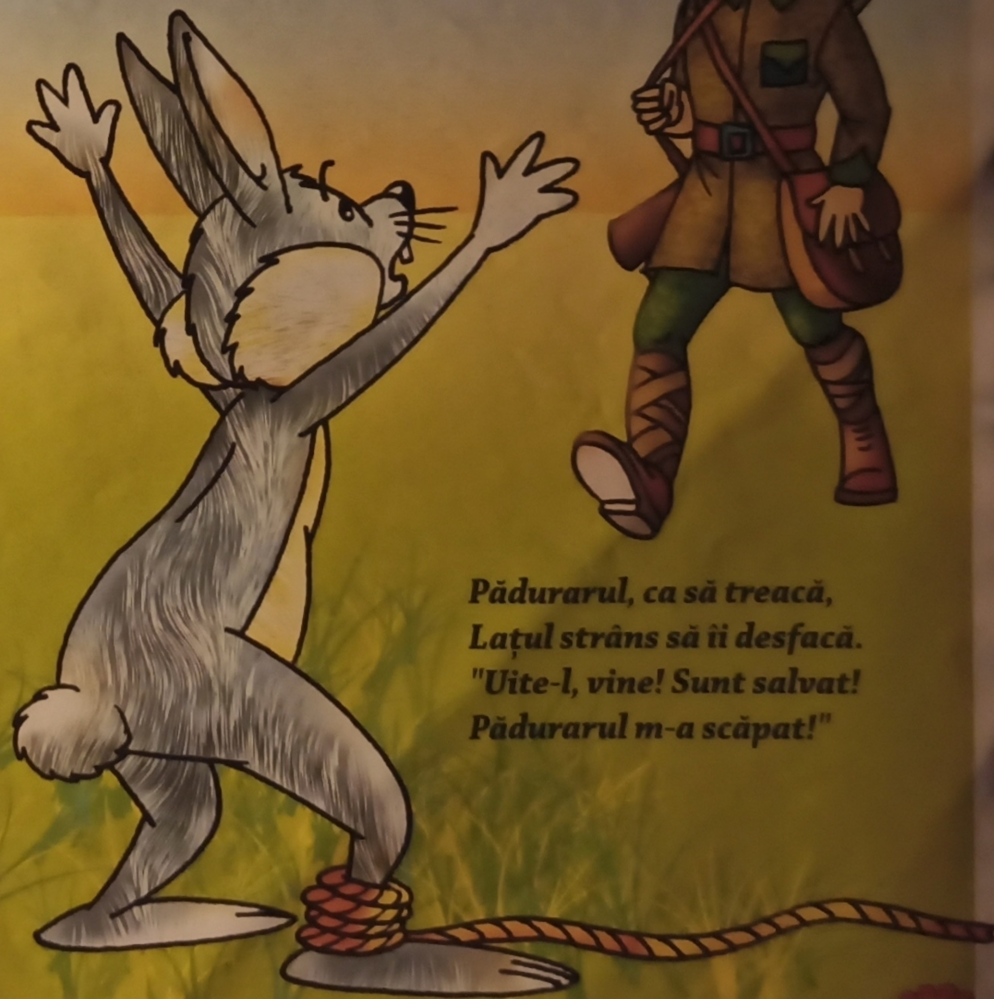
Iepurașul norocos

Trimisă de **Maria Tomescu**,
București

În pădure, sub un tei,
Stă plângând un rotofei.
Mierla trece și-l salută,
Țup se-ntoarce și se uită.

Însă nici că îi răspunde
Și să fugă n-are unde,
Căci micuțul urecheat
În capcană a intrat!

"Cum să scape?" se întreabă
Și oftează iar în iarbă...
Doar o șansă are-acum:
Poate astăzi are drum

Pădurarul, ca să treacă,
Lațul strâns să îi desfacă.
"Uite-l, vine! Sunt salvat!
Pădurarul m-a scăpat!"

Frică mare!

Trimisă de educ. **Ana Socea**,
sat Luminiș, jud. Neamț

Din tufișu-ntunecat,
Se ridică-n două labe
Iepurașul speriat
Și vorbește... pe silabe:

- Par-că-n frun-ze a poc-nit
Din-tr-o puș-că o a-li-că!
Și-un o-gar par-c-a să-rit...
Zău, mi-e fri-că, ta-re fri-că!

Râde-o veveriță-n brad:
- Ce mai iepuraș fricos!
Din cămară am scăpat
O alună-n iarbă, jos!

O ciupercă

Am găsit-o-n iarba deasă,
Pe când mă-ntorceam acasă.
Dau s-o rup și-aud furnica
Făcând planuri, mititica:

,,De acum poate să plouă,
Mi-am găsit umbrelă nouă!"
Şi i-am zis lui Azorică:
- Nu o rupem, că-i prea mică!

Bobocelul

Trimisă de prof. **Maria Lascu**,
loc. Mahmudia, jud. Tulcea

Bobo este un boboc
Numai cât un ghemotoc.
E cuminte și frumos,
Doar că-i tare curios.

Abia a ieșit din ou
Și dă fuga la dulău,
Ca să-i spună el, de-ndată,
De-i apa adâncă-n baltă.

-Bobo, tu ești mic și crud,
Mă tem că te duci la fund.
De vrei să te scalzi în baltă,
Mergi cu mama, laolaltă!

Insectele

Trimis de **prof. Anastasia Dumitru,**
Constanța

În grădină, pe ardei,
Număr buburuze: trei.
Zboară două și vin opt,
Un păianjen stă în cot
Și-un bondar lângă-o albină.

Câți sunt cu toți în grădină?

3-2=1
1+8+1+1+1 = ?

Soluția jocului: 1+8+1+1+1=12

Ghicitori

Trimise **de ed. Ioana Săndulescu**, Craiova
și **ed. Victoria Nedelcu**, Grădinița Luciu, jud. Buzău

Prin aer plutesc,
Fără s-obosesc.
Păsările-ntrec,
Când prin lume vin și plec.

Eu le strig să le dau grâu,
Ele se cufundă-n râu!
Eu scot orzul din iatac,
Ele strigă: Mac! Mac! Mac!

Strânge merele cu acul;
Nu cu mâna, nu cu sacul!
De aceea se înfoaie
Și le duce în țepoaie.

Soluțiile ghicitorilor: avion, rațe, ariciul

TALON *de fidelitate*

4
2009

Decupează talonul și pune-l bine într-un plic. Trimite plicul pe adresa redacției numai după ce ai adunat toate cele 12 taloane ale anului 2009! Se acordă 30 de premii surpriză prin tragere la sorți. Aceasta va avea loc în luna decembrie 2009. Numele celor 30 de câștigători vor fi publicate în nr. **1/2010** al revistei.

Liliacul

Trimisă de înv. **Aurora Humulescu**,
Dumbrava Roșie, jud. Neamț

E un mamifer ciudat,
Doarme ziua atârnat
Într-o grotă, nu-n copac,
Și se cheamă liliac.

Dar și-arbustul din grădină,
Copac,
Se cheamă tot liliac.

Numele copilului ....
Data nașterii ....
Numele părinților ....
Adresa completă ....
....
....

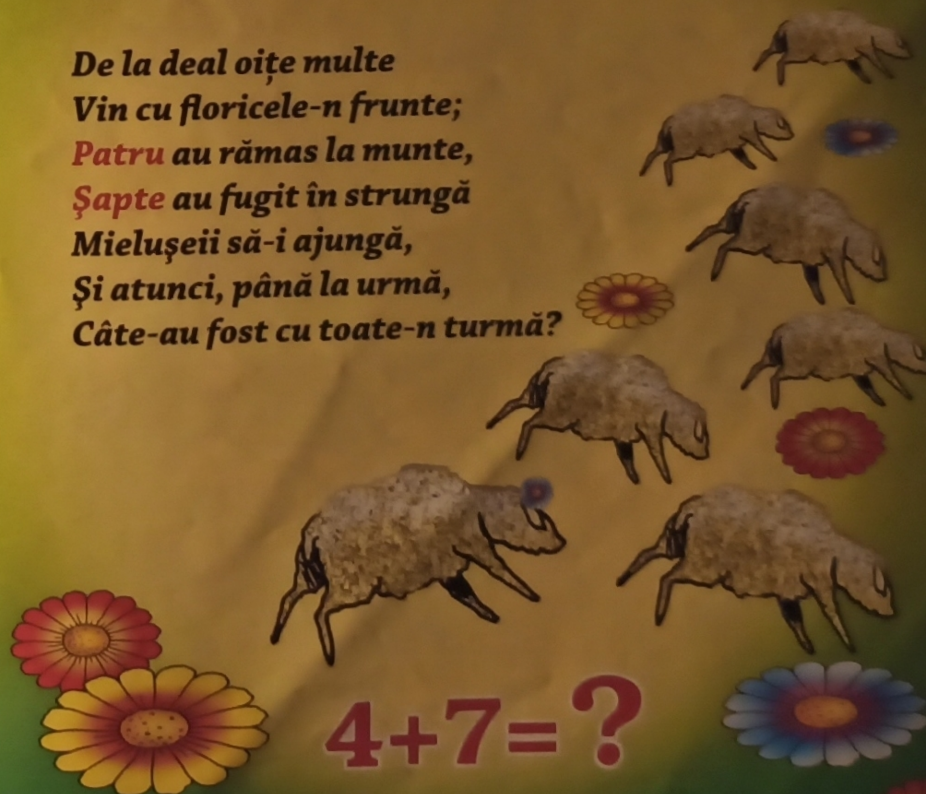

Oițele

Trimis de prof. **Anastasia Dumitru**,
Constanța

De la deal oițe multe
Vin cu floricele-n frunte;
Patru au rămas la munte,
Șapte au fugit în strungă
Mielușeii să-i ajungă,
Și atunci, până la urmă,
Câte-au fost cu toate-n turmă?

4+7=?

Soluția jocului: 4+7=11

Cățelul cel lacom

Trimisă de înv. **Aurora Humulescu**,
Dumbrava Roșie, jud. Neamț

Este foarte hrăpăreț:
Fură rațe din coteț.
Lacom e de când e mic
După păsări e avid.

Gospodina însă tace
Și-o mare surpriză-i face.
Îi dă din bucătărie,
O rățușcă-jucărie.

Se repede. Ce obraznic!
Însă rața e din... plastic.
- Na, mănâncă! Nu îți place?
Să-nveți să nu fii rapace!

Murdărel

Trimisă de ed. **Tatiana Tapalagă**,
Grădinița Bogdan Vodă, Bacău

Ia priviți ce arătare!
Are mâini, are picioare,
Mult și bine îl privești
Și nu cred c-ai să ghicești.

Cine e acel urât?
Un copil murdar și-atât!
Tare-i place să se joace,
Prin noroi și prin băltoace.

Nu știm în ce fel se joacă,
Parc-ar fi ieșit din troacă.
Toți copiii fug de el
Și îl strigă MURDĂREL!

Norii l-au văzut de sus
Și, atunci, ei ce și-au spus?
„Oare chiar e-un purceluș?
Hai să-i facem noi un duș!"

Și-au stropit de sus cu spor,
Și, zău, nu le-a fost ușor,
Din murdarul MURDĂREL
Să apar-un băiețel...

Cearta găinilor

Trimisă de ed. **Ioana Beşchea**,
Grădiniţa nr. 23, Braşov

Colo-n mijloc de poiată
Trei găini se iau la ceartă:
- Ești moțată și ești grasă!
- Ba sunt slabă și frumoasă!

- Tu ești slută și ești rea!
- Dar și tu ești tot așa!
- Eu sunt bună și cuminte!
- Iar eu harnică și-am minte...!

Cine-are dreptate? Cine?
Ele nu știu că nu-i bine,
Să te cerți, să te-mbrâncești,
Vorbe grele să rostești.

Să-i vorbești numai de bine
Pe prieteni și pe-oricine
Asta te va ajuta,
Viață bună vei avea!

Brotăcelul e salvat!

Trimisă de ed. **Ana Socea**,
sat Luminiș, jud. Neamț

Colo-n margine de sat,
Iese barza la vânat.
Prinde-un pui de broască-n cioc,
Vrea să-l înghită pe loc.

Atunci broaștele din lac
Sar cu gura: "Oac! Oac! Oac!".
Broaștele-s puzderie,
Pe barză o sperie.

Barza prada scumpă-și scapă,
Brotăcelul - țuști în apă -
Și-uite-așa, n-a fost mâncat,
Brotăcelul e salvat!

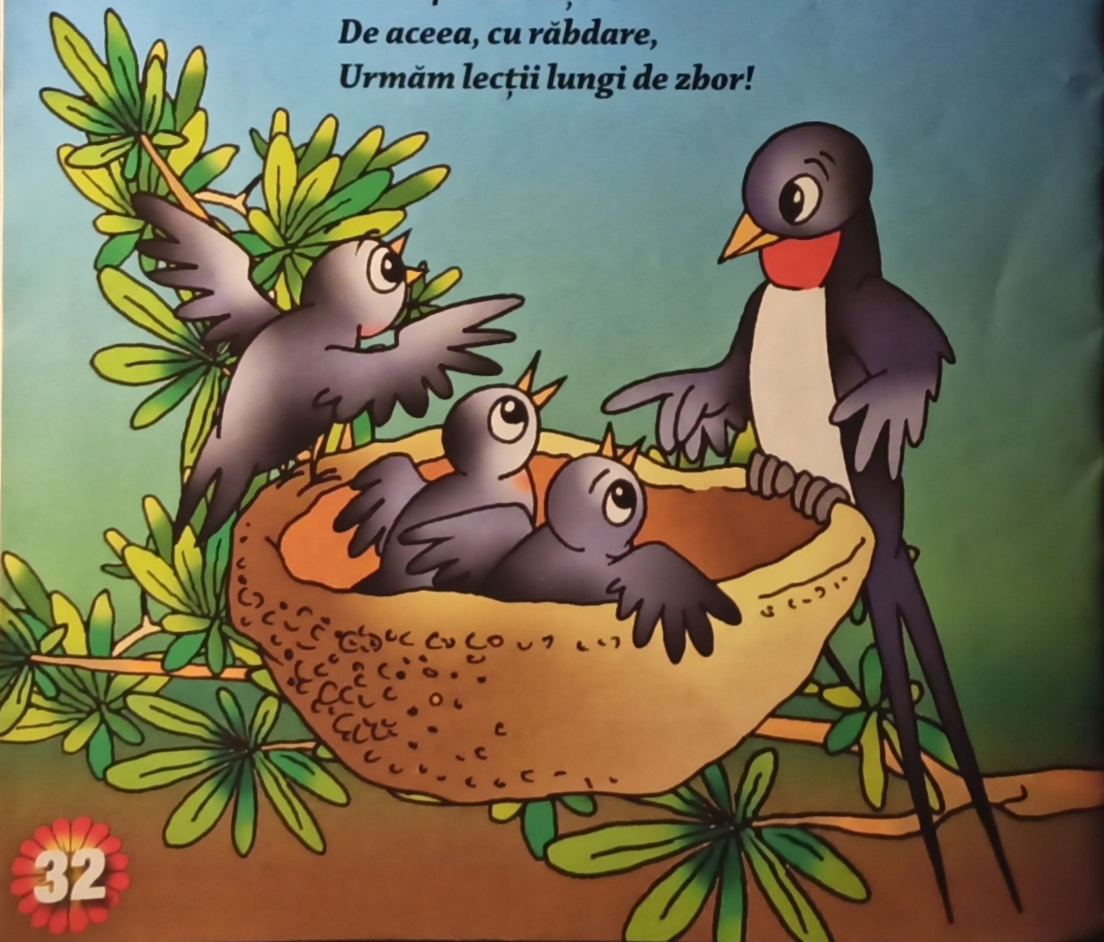
Lecția de zbor

Trimisă de ed. **Ana Socea**,
sat Luminiș, jud. Neamț

Sus, în cuibul de la grindă,
Rândunica, mamă bună,
Din cinci ouă ca de ghindă
A scos pui cu puf de-o lună.

- Spune, dragă rândunică,
Când veni-vor zile reci,
Ție n-o să-ți fie frică
Înspre sud cu ei să pleci?

- Drumul nostru-n depărtare
Nu va fi deloc ușor!
De aceea, cu răbdare,
Urmăm lecții lungi de zbor!

POVESTE religioasă

Sâmbăta Învierii lui Lazăr

- 11 aprilie -

Ne aflăm în satul Betania, lângă Ierusalim. Acolo trăiau pe vremea aceea două surori și un frate: Maria, Marta și Lazăr, care erau buni prieteni cu Iisus. Ei erau fericiți că Iisus era prietenul lor și se bucurau nespus ori de câte ori Acesta îi vizita. Într-o zi, însă, Lazăr s-a îmbolnăvit. Nimeni nu știa ce are, însă starea lui se înrăutățea cu fiecare zi ce trecea. Marta și Maria erau tare îngrijorate.

- Ah, de-ar fi Iisus aici. El ar ști ce să facă pentru a-l vindeca pe fratele nostru!

Doar că Iisus era tocmai în cealaltă parte a țării. Astfel, cele două femei s-au hotărât să trimită pe cineva să-L cheme, pentru că bietul Lazăr era din ce în ce mai rău. Când a auzit vestea, Iisus nu s-a speriat și nici nu s-a întristat. „Boala lui nu va duce la moarte!" i-a spus El trimisului, care s-a grăbit să ajungă în Betania ca să dea vestea cea bună Martei și Mariei, spunându-i și că va ajunge și El în curând în casa prietenului său. Doar că vai, ce tristețe, bietul Lazăr murise și chiar atunci era înmormântat!

Dar credeți voi, dragi copii, că Iisus nu știa? Sigur că știa; cu toate acestea, a mai întârziat două zile. Ucenicii Lui se temeau foarte tare: Betania era foarte aproape de Ierusalim și acolo, în orașul cel mare, erau foarte mulți oameni care voiau răul Învățătorului lor. „Lazăr doarme și eu îl voi trezi!", le-a spus El. Ucenicii erau tare nedumeriți: dacă Lazăr dormea, atunci se va face bine și se va trezi și singur. Văzându-i că nu înțeleg, Iisus le-a explicat:

- De fapt, Lazăr a murit. Acum veți vedea, prin Mine, cât de mare este puterea lui Dumnezeu!

Și au mers în Betania. Marta i-a ieșit lui Iisus în întâmpinare, plângând și anunțându-l trista veste. Iisus i-a spus: „Fratele tău se va scula din mormânt. Cheam-o și pe Maria și crede în mine!". „Cred că Tu ești Mântuitorul, Fiul lui Dumnezeu!". Și a făcut întocmai.

Și au mers cu toții la mormântul unde zăcea Lazăr, urmați și de alți săteni. Iisus le-a cerut oamenilor să dea la o parte piatra care închidea mormântul, însă ei au ezitat... Trecuseră patru zile de când Lazăr fusese înmormântat!

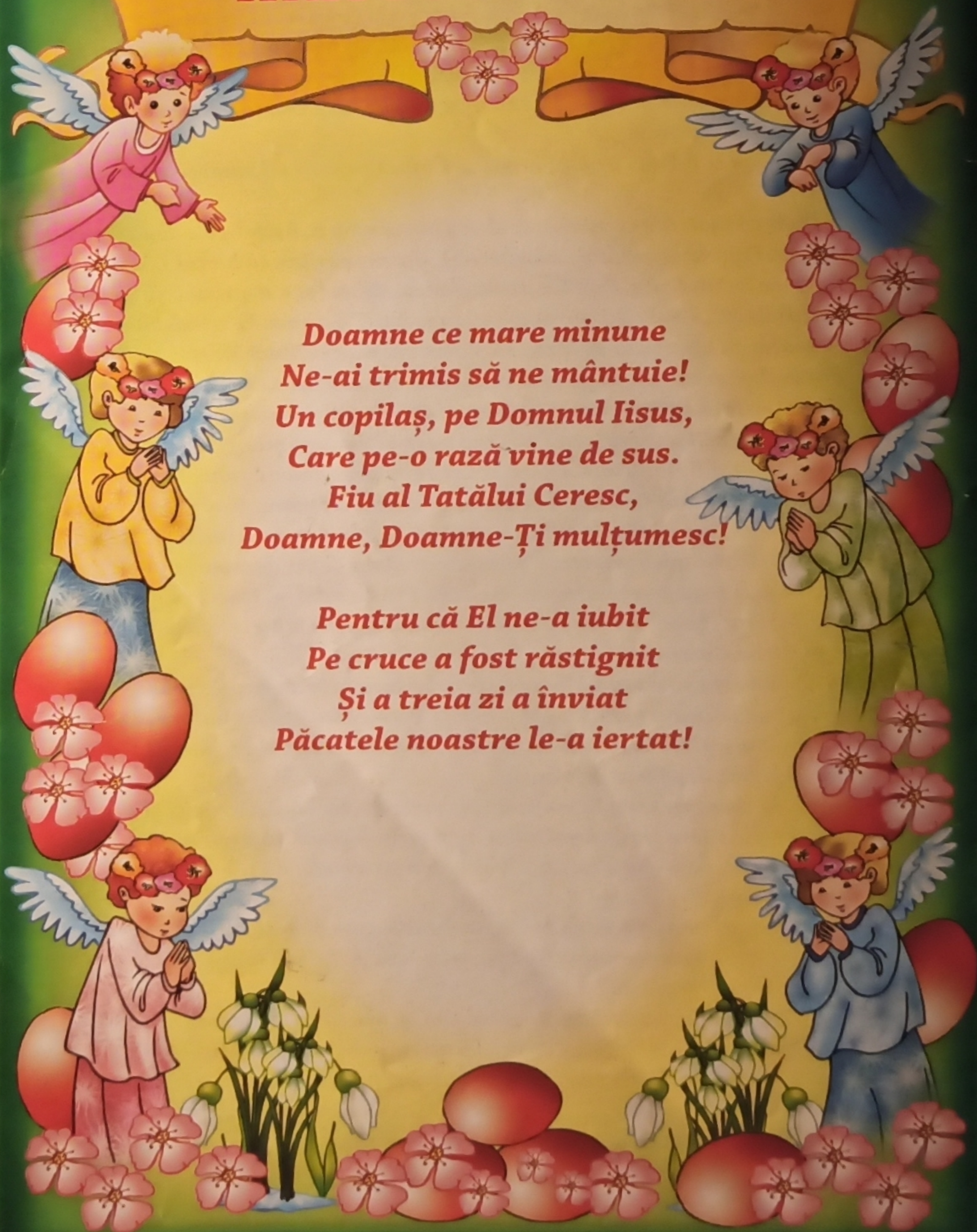
- Tată, îți mulțumesc că M-ai ascultat! a spus Iisus uitându-se spre cer. Apoi și-a îndreptat privirea către ușa mormântului și a strigat:

- Lazăre, ieși afară!

Și Lazăr chiar a ieșit, înfășurat în pânză, așa cum fusese pus în mormânt cu patru zile în urmă. Stătea viu în fața tuturor. Vă închipuiți ce bucurie a fost pentru cele două surori, dar și pentru ceilalți oameni care erau strânși acolo și care văzuseră această minune și care știau de acum cine era Iisus: Fiul lui Dumnezeu, Cel care poate învia și morții!

Repovestită de Florin Ghiță

HRISTOS A ÎNVIAT!

Doamne ce mare minune
Ne-ai trimis să ne mântuie!
Un copilaș, pe Domnul Iisus,
Care pe-o rază vine de sus.
Fiu al Tatălui Ceresc,
Doamne, Doamne-Ți mulțumesc!

Pentru că El ne-a iubit
Pe cruce a fost răstignit
Și a treia zi a înviat
Păcatele noastre le-a iertat!